XXV. évf. 5. szám 2013. szeptember-október

MARANA THA

Komm Herr Jesus .....Come Lord Jesus .....Jöjj el, Uram Jézus

Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

P. Kreeft:

A válság megoldása

A Szűzanya üzenete

Szőnyi László:

A hit által meggyógyultam

„Ó, Anyám, esd ki nekünk a jámborság ajándékát,
hogy mi is kedvességgel tiszteljük, imádjuk az Istent!
Sokszor nagyon rideg-hideg a vallásosságunk.
Egy szülő sem szereti azt, ha mogorvák a gyermekei…
A Szentlélek Úristen világosan megmondta
szent Pál által: ‚Isten a jó kedvű adakozót szereti.'
Kövessük Isten és ember iránti kedvességben
Szűz Anyánkat, a Szentlélek szeplőtelen Jegyesét!"

(Seres Béla atya)

Az Atya megtanít a helyes életre

Isten jóságos Atya! Mivel szívén viseli sorsunkat, ezért segíteni akar nekünk, hogy mindig a helyes úton járjunk. Amikor földi életünk végén Isten elé állunk, nem mondhatjuk, hogy „nem ismertem akaratodat". A Szentírás azért szent, mert ebben a könyvben Isten kinyilatkoztatja akaratát. Pontosan megmondja, mit vár el tőlünk. Aki nem hallgat az Ő szavára, annak számolnia kell a következményekkel. Jézus azt mondta: „Mindent tudtul adtam nektek, amit Atyámtól hallottam" (Jn 15,15). *„Aki tanításomat megtartja, halált nem lát sohasem"* (Jn 8,52). Jézus tanítása nemcsak a helyes földi életet mutatja meg, hanem az örök életet is.

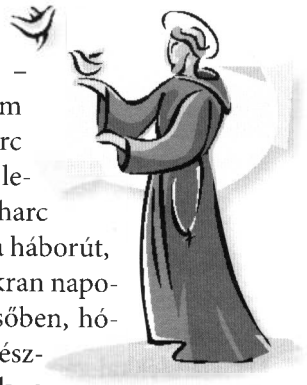
1. Helyesen élni

Ámosz próféta egy alkalommal súlyos ítéletet mondott a lakmározó gazdagokról (Ám 6,1-10). Nem a lakmározás volt a baj, hanem az, hogy emiatt csak magukkal törődtek és elhanyagolták a szegény nép sorsának javítását. Nem törődtek a nép vezetésével, hagytál elromlani a népet. A romlott nép pedig nem tud az ellenséggel szembeszállni. A régi rómaiaknak volt egy mondásuk: „Carpediem!" Ragadd meg a mai napnak az élvezetét! Egyél, igyál, lakmározz, paráználkodj – ne törődj semmivel. Minden korban ez volt a pogány gondolkodás alapja. Mennyire hasonlít ez a mai életfelfogáshoz! Minden habzsolni, minden kiélvezni, minden birtokolni – áldozatot nem hozni, szeretettel nem törődni, Isten parancsait elhanyagolni. De hova vezet mindez? A próféta azt mondja, ennek az útnak a vége a pusztulás. Ha pedig valaminek a vége rossz, akkor az már az elején is rossz – és akkor azt el kell vetni.

A megváltás nemcsak azt jelenti, hogy Jézussal legyőzhetjük a bűnt, hanem azt is, hogy Jézussal hatalmat kaptunk a szeretet művének felépítésére. A szeretet ad egy látást, amely által fölismerhetem életem igazi célját. Jézus által megláthatom, hogy életem boldogsága nem az élvezetek korlátlan habzsolásában áll, hanem a jóságban. Abban, hogy a körülöttem élő emberek iránt jószívű legyek és segítőkész. Ez olyan tartalmat ad az életemnek, amely örömöt okoz és gyógyulást hoz. A gyógyító kapcsolatok fölemelik a szívet.

2. A hit harca

Pál apostol azt írja egyik levelében tanítványának: *„Vívd meg a hit jó harcát!"* (1Tim 6,12) Birtokolni – vagy adni? Élvezni az életet – vagy mások életét szebbé tenni? Lakmározni – vagy másokat etetni? Ez nem megy harc nélkül. A belső harc megkívánja, hogy az ember leszámoljon az önzésével. Ez a harc természete. Akik megjárták a háborút, beszámoltak arról, hogy gyakran napokig nem volt ennivalójuk, esőben, hóban meneteltek vagy a lövészárokban hetekig várakoztak a hidegben. Minden fizikai erejüket be kellett vetni, hogy kitartsanak! – Pál apostol valami ilyesmire céloz, amikor azt mondja tanítványának: harcolj, törekedj az igaz lelkületre, szeretetre, szerezd meg az örök életet! – Az örök életet úgy állítja be, mint a végső győzelmet, mint egy szent célt, ahogy a harctéren a katonák is harcoltak a győzelemért. Az örök élet, mint győzelem, a legnagyobb ajándékot jelenti. Isten megjutalmaz bennünket minden fáradozásunkért. De fáradozni szükséges, hogy a jó győzzön bennünk és ne a rossz. A keresztény életet nem lehet elérni a fotelben üldögélve, hanem erőinket összeszedve harcolni kell érte.

3. Isten Igéjét követni!

Az emberi szabad akarat nagy ajándéka Istennek. Szabadon eldönthetjük, hogy mit fogunk csinálni a mai napon, hova menjünk, milyen munkát végezzünk, vagy milyen szórakozást válasszunk. Ugyanakkor azt is eldönthetjük, hogy valakit szeressünk, vagy gyűlöljünk. Eldönthetjük, hogy hiszünk-e Istenben vagy elfordulunk Tőle. Isten kezünkbe adta örök sorsunk eldöntését. Aki hisz és szeret, annak a szívében Isten lakik. Ez már a megkezdett mennyország! Jézus azt mondta: *„Aki hisz a Fiúban, az örökké él"* (Jn 3,6). Aki nem hisz és nem szeret, az a kárhozat útjára lépett.

Az ítéletet tulajdonképpen nem Isten olvassa az ember fejére, hanem az ember választja meg örök sorsát. Jól példázza ezt a két Lázárról szóló példabeszéd (Lk 16,19). A gazdag Lázár választott egy utat, a bőséges, lakmározó élet útját. A döntésében nem volt szeretet, mert javaiból egy morzsát se adott a szegénynek. Harcoljuk meg a harcot a szeretet életéért, ezt tanítja a Biblia!

Katona István
főszerkesztő

Párbeszéd a Szentlélekkel

IV/2. rész

A Szentlélek Úristenről írom ezeket a párbeszédeket, szeretetből és hálából

A Szentlélek hét ajándékkal szállt Szűz Máriára

A Szentlélek együtt látja Jézust és Szűz Anyját és a hét ajándékkal rájuk száll. A Szentlélek Izaiás által mondja Jézusról, de egyúttal Szűz Máriáról is: *„Veszsző kél majd Jessze törzsökéből és virág nő ki gyökeréből és rajta lesz majd az Úr Lelke: A bölcsesség és értelem Lelke, a tanács és erősség Lelke, a tudomány és jámborság Lelke és eltölti őt az Úr félelmének Lelke."*

Most röviden a Szűz Anyára vonatkozólag tekintem át a szent szöveget. Dávid atyja Jessze volt. Már nem volt uralkodó család, azért fatönknek mondja a szent író és ebből kél a vessző, vagyis Szűz Mária és az Ő virága az Úr Jézus. „Jákob szépsége, gyönyörűsége." Erre a virágra, tehát Jézusra száll a hét ajándék Lelke és Jézus által száll a többire, elsősorban Szűz Máriára, kiből a legszebb, isteni szépségű virág fakadt. A Szentlélek hét ajándékát a megszentelő kegyelemmel kapjuk, a halálos bűnnel pedig elveszítjük a kegyelemmel együtt. Minél több a kegyelem, annál nagyobbak a Szentlélek ajándékai. Szűz Mária kegyelemmel teljes, ezért Jézus által a legnagyobb mértékben kapta a Szentlélek ajándékait. Mint Jézuson, épp úgy Szűz Márián is léte első pillanatától örökre rajta marad a Szentlélek. Szűz Máriát se érintette a bűn. Őbenne a kegyelemmel a Szentlélek ajándékai a leggyorsabban növekedtek.

1. **Bölcsesség Lelke**: Szent Pál mondja, akármekkora a hit, ha nincs szeretet, semmit sem ér. Mert a szeretet ízleli Isten végtelen szeretetét, jóságát, kedvességét, boldogító akaratát, édességét. A bölcsesség a hit és a szeretet együtt, hittel látja természetfölöttileg az Istent, mert természetes ésszel műveiből lehet látni szintén Istent, de a szeretet és **bölcsesség ízleli**, tapasztalja az Istent.

Szent Paszkált, mint életrajzában olvashatjuk, kétéves korában édesanyja kereste mindenhol. Mivel nem találta, bánatában a templomba ment, hogy Isten segítségét kérje. Íme, az oltár előtt látta a kis gyermekét imába merülve. Ez a kisgyermek nemcsak hitte, hogy ott a kis Jézus a kenyér színe alatt, hanem ízlelte is isteni jelenléte édességét és ezt ízlelte egész életén át sok látomásban és szentségimádásban.

Mint ferences testvért, ha az oltárszekrény előtt imába merülve Jézusban gyönyörködött, csak az engedelmesség nevében tudták elmozdítani, másképp nem. Ha a nép közé ment alamizsnát gyűjteni, a boldogságtól mindig mosolygott, úgyhogy a nép mosolygós testvérnek mondta. Maga a Szentlélek saját szájával hirdeti Szűz Máriát boldognak: „Lám mostantól fogva boldogan hirdet engem minden nemzedék."

Jézus után Szűz Márián teljesedett be leginkább, amit a Szentlélek mond Dávid által: „Ízleljétek meg és lássátok, mily édes az Úr." Az Úr Jézus mindig látta Istent boldog látással, ahogy a szentek az égben. Szűz Mária a szeplőtelen fogantatás és kegyelemmel teljesség és a **bölcsesség adományának** igen magas foka által volt boldog az Úrban. A názáreti együttlét Jézussal igen boldog volt. Isten Vele volt és szívében lakozott az Isten. Szűz Máriában igazán boldogító volt az Isten jelenléte, közelsége, Vele egyesülése.

Ó Anyánk, esd ki a Szentlélektől ezt az ajándékot! Szállj reánk is, bölcsesség Lelke! Így lehet ízlelni az Istent, de a szenteket is. Sok modern ember nem tudja érteni a szenteket. Ó, Szűzanya, esd le ránk a bölcsesség Lelkét!

2. Szűz Máriában lakozott az **értelem Lelke**. A Szentlélek az értelem adományával elsősorban a természetfölötti dolgok megértését adja. Szinte a természetfölötti életre nyíló szemeket jelenti ez az adomány. Mint az Énekek éneke mondja: „Galamb szemei vannak." Másrészt a Szentlélek fölvilágosítást, megvilágítást is jelent. Sötétben a legjobb szemmel sem lehet látni. De ez az adomány hitünknek erősítője, szinte a hit természetfölötti látásának a távcsöve, nagyító üvege. Csak két példát említek Szűz Mária életéből. A választott nép sok tekintetben vak volt, különösen a vezetői, mint Jézus mondta: „Vezethet-e vak világtalant? Nem esik-e mindkettő gödörbe?" Jézusban nem látták meg, hogy Isten! Az értelem ajándéka hiányzott nekik, de a hit is. Ők mindig ellenkeztek a Szentlélekkel. Sőt a menthetetlen bűnt, a Szentlélek elleni káromlást követték el. Szűz

Mária a Szentlélektől kapott értelem ajándékával és kegyelemmel teljességével mindig látta Istent Jézusban és a főparancs szerint teljes szívéből szerette. Így a kortársak, még az apostolok is a Szentlélek eljöveteléig földi Messiást vártak. Szűz Mária és Szent József az értelem adományának köszönhetően a Szentírásból, Jézus tanításából világosan látta, hogy milliószor többet ad Jézus, mint egy földi messiás. Jézus a mennyországot adja. E tekintetben égetően nagy szükségünk van a Szentlélekre és az értelem ajándékára. Nem szólok erről bővebben, csak említem, hogy az értelem lelke a természetes értelmet is élessé teszi. Szűz Máriának a szeplőtelen fogantatása által értelme nem homályosult el.

3. Rászállt a **jó tanács Lelke**. Szűz Máriának szerfölött nagy szüksége volt a tanács ajándékára, mit a Szentlélek adott Neki. Az angyal Isten nevében mondja: „Méhedben fogansz és fiat szülsz." Mária erre megkérdezte az angyalt. „Hogyan lehetséges ez, hiszen férfit nem ismerek?" Az angyal ezt válaszolta: „A Szentlélek száll rád és a Magasságbelinek ereje borít el." A Szentlélek től jövő tanács ajándéka kellett, hogy döntsön, mert – a szentatyák véleménye szerint – ő már előzőleg megegyezett Szent Józseffel a Szentlélek tanácsára, hogy a házasságban is megtartják a szüzességet. De Szűz Mária szavaiból is ez következik, mikor hallotta, hogy a Szentlélek száll rá és a Szentlélek, a Magasságbeli, vagyis a Szentlélek Úristen mindenható erejével megteheti, hogy szüzessége sérelme nélkül fogan és szüli meg az Isten Fiát. A Szentlélek ajándéka nélkül ezt Szűz Mária meg nem érti és nem mondta volna ki az igent, amire az Ige testté lett.

Hisz a tanács ajándéka nélkül még közel kétezer év után is sok lány nem látja a szüzesség értékét, és rútul elveti és sárba tapossa azt. Ó, mennyire kellett Szűz Máriának a tanács ajándéka, de számtalanszor jobban kell nekünk, akik túl sokszor semmibe vesszük a Szentlelket, tanácsait, adományait, kegyelmeit.

Ó, Szűzanyám, most segíts ebben az életben és esd le a tanács ajándékát nekünk, mert az életben, a kísértésekben, milliószor kell nekünk. Kitárom karjaim feléd Szentlélek Úristen, mint a szomjas föld Teelőtted! Könyörülj rajtunk és szállj le tanács Lelke!

4. „Rajta lesz az **erősség Lelke**." Jézus szent szívéből áradt az Istenanya szent Szívébe az erősség adománya. Az életben minél nagyobb kincseket őriznek, annál erősebb páncélszekrények kellenek és vészjelző csengők, őrség, stb. A tévében eleget lehet látni betöréseket, ravasz trükköket, stb. A természetfölötti életben még sokkal nagyobb mértékben van ez meg és még erősebb a gonosz lélek támadása. Jézusnál látni, hogy az ördög ösztökélésére mennyit támadták Jézust. Maga Jézus mondja a szenvedése előtt: Ez a gonoszság órája. Olvassuk az Evangéliumban, hogy Júdás és a főpapok szívébe az ördög ment be. De ott volt az Olajfák-hegyi elhagyatottság órájában és a keresztnél is. Sok erő kellett ezt szeretetből elviselni; mindenható isteni erő a szívében.

A Szűzanya Jézus után a legszentebb és kegyelemmel teljes. Mária nevét úgy is magyarázzák egy latin szóból, hogy jelentése: tenger. Az isteni kincsek, kegyelmek, adományok tengere. Hogyne támadta volna Őt üdvösségünk dühös ellensége, ahogy az Isten mondta előre az ördögnek: „Az széttiporja fejedet, te pedig /vagyis az ördög/ sarka után leselkedel." Nagyon kellett a kegyelemteljes Szűz Máriának a Szentlélektől az erősség ajándéka, nemcsak a szenvedés elviselésére, hanem az alázat gyakorlására és a sok-sok, sorozatos megaláztatás elviselésére. Az alázatban az ember önmagát kényszeríti térdre Isten előtt. Ó, milyen nehéz volt Szűz Máriának is mindig gyakorolni, amit a Szentlélek a zsoltárban mond a szentíró által: „létem olyan, mint a semmi Előtted." A görög közmondás azt mondja: Nagyobb győzelem önmagunkat legyőzni, mint városokat elfoglalni. A Szentlélektől kapott erősség adományával Szűz Mária haláláig megtette ezt. Szent Fia példájára mindig alázatos volt.

Az erősség adománya kellett a Szentlélektől a szenvedésekben is, ez eléggé világos. Jézus keresztje alatt állni, mint Istenszülő. Állni és össze nem rogyni a tengernyi szenvedés közt, ehhez kevés az embe-

ri erő. Ehhez valóban, mint egy falat kenyér, szükséges volt az erősség adománya. Ha már a Szűzanyának ennyire szüksége volt az erősség ajándékára, akkor sokkal inkább szükségünk van rá nekünk, akiknek az örök üdvösségünk szinte legnagyobb ellenségét – a rosszra hajló emberi természetünket – kell legyőznünk! Ez a legádázabb kísértőnk, de ezen kívül sok más egyéb is. Amennyire csodáljuk és dicsérjük a Szentlelket Jézusban és az Istenanyában, mint két legfönségesebb remekművében, annyira kérjük a Szentlelket Jézus szent Szíve és Szűz Mária szent Szíve által, hogy adja nekünk az erősség ajándékát, mert rettentő nagy szükségünk van rá erőtlenségünkben az Isten parancsainak gyönyörű útján. Amint a Szentlélek az Úr Jézusról mondja a zsoltáros által: „örömmel futja pályáját, mint a hős." Jézushoz hasonlóan az Istenszülő is Isten parancsainak tökéletes útján egész életén át buzgón haladt. Ő szent Fiához méltó hős édesanya volt, az erősség Lelke volt rajta és erősítette.

5. Rajta volt a **tudomány Lelke**, amely a teremtett dolgok és Isten kapcsolatára vonatkozik. Az emberi ész is következtetni tud a teremtett dolgokról a Teremtőre. Esztelennek kell tartani azt, aki azt mondja, hogy egy tízemeletes ház magától lett. Még inkább annak kell tartani azt, aki azt állítja, hogy a világot senki sem alkotta. Mivel az emberi ész nehezen emelkedik a teremtményekről az Istenhez, ezért segít minket a Szentlélek a tudomány ajándékával. Így jó a természeti dolgokat megfigyelni vagy tanulmányozni és Istent műveiben dicsérni. Neki hálát adni és szeretetünket fölindítani iránta, mert Isten mindent szeretetből teremtett, hisz Neki semmire szüksége nincs, mert a Szentháromság egy Isten önmagában végtelenül boldog. Szűz Mária szeplőtelenül fogantatott és ezért az eredeti bűn nem homályosította el az eszét és könnyen emelkedett a teremtményekről a Teremtő dicséretére. A Szentlélek a tudomány ajándékával ezt csak még teljesebbé és még könnyebbé tette. Szűz Mária különben is szép vidéken lakott Názáretben és később Kafarnaumban, a Genezáret tó partján, Jézus mennybemenetele után pedig Efezusban. E szép vidékek is Isten dicséretére hangolták a legszebb lelkű Istenanyát.

6. Rajta volt a **jámborság Lelke**. Ezzel a Szentlélek elősegíti hogy Isten iránti imádatunk még inkább telve legyen szeretettel, de az Isten iránti kedvességet, barátságosságot, közvetlenséget is. Hisz Szűz Mária az Atya Isten legkedvesebb leánya, a Fiú Isten Anyja, a Szentlélek Jegyese. Milyen tisztelettel mondta a Mi Atyánkat, amely Jézus ajkáról maradt ránk. Milyen kedves Istenanyai szeretettel tett mindent Jézusért a háztartásban. Szépen kifejezi kedvességét: „Magasztalja a lelkem az Urat és ujjong lelkem Üdvözítő Istenem felett." Szíves örömmel csinált mindent Isten tetszésére, hogy kedveskedjen az Istennek. A Szentléleknek Jegyese volt Szűz Mária. A Szentlélek maga énekelte meg a jegyesi szeretetet Közte és Szűz Mária közt az énekek énekében, mai szóval a legszebb énekben. Ezt a Szűzanya élte át leginkább, hisz egyes dolgok csak Rá vonatkozhatnak. De a főparancs szerint az emberekkel szemben is kedves szeretettel volt. Hisz mindnyájunknak Anyja Jézus Krisztus által a legszebb természetfölötti kapcsolatban.

Ó Anyám esd ki mindnyájunknak a jámborság adományát, hogy mi is tiszteljük, imádjuk az Istent e kedvességgel! Sokszor nagyon rideg-hideg a vallásosságunk. Egy szülő sem szereti azt, ha mogorvák a gyermekeik. Az Isten még kevésbé szereti a mogorva, kényszeredett tisztelőit. Lelkületünk inkább rabszolgai kényszerűség, mint gyermeki kedveskedés. A Szentlélek Úristen világosan megmondta szent Pál által: „Isten a jó kedvű adakozót szereti." Kövessük Isten és ember iránti kedvességben Szűzanyánkat, a Szentlélek szeplőtelen Jegyesét.

7. És eltölti Őt az Úr **félelmének Lelke**. A régi időben a félelem tiszteletet jelentett elsősorban. Azt mindig szem előtt kell tartanunk, hogy Isten a mi Urunk és Teremtőnk, és mi a teremtményei vagyunk. Így mint legfőbb Urunkat kell dicsérnünk és imádnunk Őt. Minden népnél megmaradt az Istenimádás gondolata, ha némely népnél el is torzult, sőt teremtmény-imádássá fajult. E sok förtelmes bálványozással szemben, annál inkább szívből imádta Szűz Mária az Istent, imádta szent Fiában. A legkedvesebb áldozat a keresztáldozat megújítása, a szentmise. Milyen áhítattal egyesült a Szűzanya a szentmisében is a szent Fiával Isten imádásában, hálával, engeszteléssel és kéréssel. Az Isten imádásából következik és a főparancsból, hogy az Istent a legcsekélyebbel se bántsuk meg. Féljünk minden bűntől. Ez az Úr félelme – a Szentlélek adománya – az Úr Jézus után teljes szépségében Szűz Máriában volt meg, mert teljesen bűntelen volt és a tökéletlenségektől is mentes.

Ó, Mária, kérd számunkra az istenfélelem ajándékát, akik oly tiszteletlenek vagyunk Istennel szemben. Anynyira gőgös az ember, hogy semmibe veszi Istent, sőt létét is megtagadja, aki életének és minden létnek az oka. Ó mily szép volt Szűz Mária a Szentlélek 7 ajándékával, ez isteni drágakövekkel, kincsekkel földíszítve! Illett ez, mert Ő Istenanya és a Szentlélek szeplőtelen Jegyese.

† *Seres Béla plébános*

A Szűzanya üzenete

„Szívem gyermekei, Isten közöttetek van, és országa közel van hozzátok. Ha van szemetek, észre fogjátok venni. Drága gyermekeim, figyeljetek Isten hangjára e napokban! Figyeljetek Isten hangjára!

Váljatok kicsinnyé, hogy Isten növekedhessen bennetek! Húzódjatok a háttérbe, hogy az ő Lelke váljék láthatóvá bennetek! Haljatok meg önmagatok számára, hogy Isten élhessen bennetek! Váljatok semmivé, hogy Ő lehessen minden! Így engedjétek meg Neki, hogy teljesen birtokba vehessen benneteket, és saját birtokává tehessen benneteket! Ezért mondom nektek, Szívem gyermekei: ameddig azért küzdötök, hogy valamivé váljatok, elfojtjátok a szentség Lelkét, aki bennetek akar élni.

Ne engedjétek, hogy saját lelketek legyen Isten vetélytársa! Váljatok kicsivé, hogy Ő növekedhessen bennetek! Engedjétek meg, hogy Lelke ily módon vezessen benneteket a szentség útjára! Jegyezzétek meg, hogy az alázat, az engedelmesség és az önzetlenség Istennek tetsző kulcserények, általuk váltok lélekben szegénnyé és így feddhetetlenné. Jézus olyan alázatos volt, hogy még az erőszakos halált is elfogadta. Soha ne mondjátok: Mindenem megvan, mindent tudok, és nincs szükségem senki tanácsára!

Maradjatok szegények! Legyetek szegények, hogy Isten uralkodhasson és Ő lehessen a Király a ti szegénységetekben! Ne engedjétek, hogy az önteltség hatalmába kerítsen! Azért imádkozom, hogy a ti szentségetek növekedjék Őbenne, aki titeket teremtett, és hogy egymás iránti szeretetetek erősödjék, árassza el és tisztítsa meg ezt a világot gonoszságától és hitehagyásától! Ne hagyjátok abba a rózsafüzér imádságot! Örömmel jöjjetek, és mondjátok a rózsafüzért! A gazdag nem válaszol, de a szegény eljön hozzám rózsafüzéréével szegénységében. Meghallgatom, amint ezt az egyszerű imát mondja. Mert mindaz, ami szegény és egyszerű, az halálos veszély a Sátánnak, aki maga a hiúság. Ez az egyik fő oka annak, amiért a Sátán gyűlöli a rózsafüzért. A Sátán hatalmas, és ma megrostál mindenkit, mint a búzát, mivel ez az ő órája. Ez a sötétség uralma. Maradjatok hűségesek Isten házához! Tartsátok meg a hagyományokat, amelyekre tanítottalak benneteket, és figyeljetek Fiam szeretett és áldott helyettesére!

Minden pap kegyelmet kapott Istentől arra, hogy cselekedjék és képviselje Fiamat. Így imádkozom azokért, akik még nem vetették alá magukat alázatosan az Egyház helytartójának, hogy tegyék meg és legyenek készségesek. Jézus hűséges és igaz. Kövessétek Isteneteket, aki maga a Tökéletesség! Legyetek ti is tökéletesek, kövessétek Őt alázatában, alárendeltségében, engedelmességében és készségességében, hogy ti is megkapjátok a szenvedés és a megalázottság nagyobb adományait. Ezek vezetnek titeket a szentségre és az Ő Szentséges Szívébe: a ti lakóhelyetekre.

Papjaim, legyetek olyanok, mint a föld, amelyet jól megöntözött a gyakori eső, és zöld legelői odahívják Jézus bárányait, akik táplálékot találnak rajtuk. Egyetlen bárányt sem vonz a bogáncs és a tüskés bokor.

Engedjétek, hogy újjáépítsem templomaitokat, és Istennek tetszővé tegyem. Boldogok a fülek, amelyek meghallják és megértik, amit mondok, mert mondom nektek, nem írták bele minden ember nevét az Áldozati Bárány életkönyvébe. Imádkozzatok azokért, akik nem értenek meg és nem akarnak megnyílni, hogy ők is kapják meg Isten kegyelmét, hogy halljanak a fülükkel, értsenek a szívükkel, térjenek meg, és lássák meg Isten dicsőségét! Külön-külön megáldalak benneteket, drága gyermekeim. Szeretlek titeket."

AZ ÉLŐ HIT

Az élő Istenbe vetett mély hit nélkül nincs igazi tanítványság. Aki nagy tetteket akar véghezvinni Istenért, annak vakon kell bíznia benne.

„Isten minden nagy embere gyenge ember volt, aki azért tehetett hatalmas dolgokat Istenért, mert szilárdan ráhagyatkozott arra, hogy Ő vele lesz."
(H. Taylor)

Az igazi hit mindig Isten ígéretére, szavára támaszkodik. Ez fontos. Először a hívő meghallja, vagy olvassa Urának egyik ígéretét. A Szentlélek ezt az ígéretet személyesen beleírja szívébe és lelkiismeretébe. A keresztény ember ráébred, hogy Isten személyesen szólt hozzá. Mivel teljesen bízik annak hitelre méltó voltában, aki ezt az ígéretet adta, olyan biztosan számol ezzel az ígérettel, mintha máris beteljesedett volna, bár ez – emberileg szólva – lehetetlen.

Talán inkább parancs, mint ígéret. A hit nem tesz különbséget ebben. Ha Isten parancsol valamit, akkor képessé is tesz arra. Amikor Péternek megparancsolta, hogy járjon a vízen, akkor Péter bizonyos lehetett abban, hogy megkapja az ehhez szükséges hatalmat (Mt 14,28). Ha ő parancsolja, hogy hirdessük az evangéliumot minden teremtménynek, akkor bizonyosak lehetünk, hogy a szükséges kegyelmet is megadja hozzá (Mk 16,15).

A hit nem a lehetőségek birodalmában működik. Isten dicsősége nem lehet nyilvánvalóvá abban, ami emberileg is lehetséges. A hit ott kezdődik, ahol az ember hatalma véget ér.

„A hit területe odáig terjed, ahol a valószínűség megszűnik és ahol a látás és értelem csődöt mondanak." (Müller György)

A hit így szól: Ha az egyetlen akadály ebben a dologban az, hogy „lehetetlen", akkor megtörténhet.

„A hit kihívja Istent és ezért egyáltalán nem ismer nehézségeket – sőt nevet a lehetetlenségen. A hit megítélése szerint Isten teljes felelet minden kérdésre, nagyszerű megoldás minden nehézségben. A hit mindent őrá bíz. Végső fokon a hitnek mindegy, hogy 600.000 forintról vagy 600 millió forintról van-e szó, tudja, hogy Isten mindenre elég. Mindent megtalál benne, amire szüksége van. A hitetlenség azt mondja: Hogyan lehetséges ez vagy az? Tele van 'hogyan'-nal. De a hit egyetlen nagy feleletet ismer a tízezer hogyanra: Isten!"
(C. H. Mackintosh)

Emberileg szólva Ábrahámnak és Sárának lehetetlen volt, hogy gyermekük legyen. De Isten megígérte és Ábrahám számára csak egy volt lehetetlen; az hogy Isten hazudjék. És így a reménység ellenére reménykedve hitte, hogy sok nép atyjává lesz (Róm 4,18-21).

A hit szeme látja az ígéretet,
mert látja Istent.
A többi nem lát mást, mint lehetetlent.
A hit pedig szól:
„Őneki semmi sem lehetetlen."
És megtörténik.

„Mert Istennél semmi sem lehetetlen!" (Lk 1,37)
„Avagy az Úrnak lehetetlen-e valami?" (1Móz 18,14)
„Ami embernél lehetetlen, lehetséges az Istennél" (Lk 18,27). A hit igénybe veszi ezt az ígéretet: *„Minden lehetséges a hívőnek"* (Mk 9,23) és ujjong Pállal: *„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít"* (Fil 4,13).

A kétség a sok akadályra néz, a hit szabadnak látja az utat. Hol a kétség csak sötét éjszakát, ott a hű hit világos nappalt mutat. A kétség fél még egy lépést tenni. A hit magas hegyre is fel tud menni. A kétség kérdi: Ugyan ki hisz még? A hit felel: Itt vagyok én!

Mivel a hitnek a természetfelettivel és istenivel van dolga, nem látszik mindig „értelmesnek" hinni. Ábrahám nem „az egészséges józan ész" szerint cselekedett, amikor kiment ősei földjéről, nem is tudta hová, egyszerűen Isten parancsának engedett (Zsid 11,8). Józsué nem szőtt agyafúrt tervet, hogy milyen támadást intéz majd halálos fegyverekkel Jerikó ellen (Józs 6,20). A világ emberei őrültségnek csúfolták, amit tett, de sikerült!

Valójában **a hit valami nagyon okos dolog.** Ugyan mi lenne okosabb, mint ha a teremtmény bízik Teremtőjében? Őrültség-e hinni valakiben, aki sem hazudni, sem hibázni, sem tévedni nem tud? Istenben bízni a legokosabb, legértelmesebb, legbölcsebb dolog, amit ember tehet. Nem ugrik a bizonytalanságba. A hit csalhatatlan bizonyítékot keres és megtalálja Isten csalhatatlan szavában. Még soha senki nem bízott hiába Istenben, soha nem is fog senki. Az Úrban hinni nem jelent semmilyen kockázatot.

A hit megdicsőíti Istent és az őt megillető helyet biztosítja neki, aki tökéletesen megbízható. Másrészt a hitetlenség megszégyeníti Istent, „hazuggá teszi" (1Ján 5,10). *„Megszomorítja Izrael Szentjét"* (Zsolt 78,41).

A hit az embert is a maga helyére állítja – akinek alázatosan a porban kell kérnie az Úr előtt: Ő mindenekfelett Úr.

A hit ellentétben van a látással. Pál arra emlékeztet minket, hogy ő hitben jár, nem látásban (2Kor 5,7). Látásban járni azt jelenti, hogy látható támaszunk van, kiszámított tartalékunk a jövőre; azt jelenti; okos ember az, aki előre nem látott eseményekre biztosítja magát. A hit útja pontosan ellentéte ennek: állandó, tökéletes rátámaszkodás egyedül Istenre. Döntésünk szüntelenül Istentől függ. Testünk visszaretten attól, hogy teljesen a láthatatlan Istentől függjön. Megpróbálja magát biztosítani esetleges veszteségek ellen. Ha nem ismeri fel, merre mehet tovább, a teljes idegösszeomlás veszélye fenyegeti. De a hit halad előre Isten Igéjének engedelmeskedve, felülemelkedik a körülményeken és bízik az Úrban, hogy Ő gondoskodik minden szükségéről.

Minden tanítvány, aki elhatározza, hogy hitben jár, biztos lehet abban, hogy hite **megpróbáltatik.** Előbb-utóbb csődöt mondanak emberi képességei. A legnagyobb szükségben megkísérti az, hogy embertársaihoz forduljon segítségért. Ha azonban valóban bízik az Úrban, egyedül Őreá néz.

A tanítványnak az a normális magatartása, hogy vágyakozik a hitben való növekedésre (Lk 17,5). Már Krisztusra bízta magát üdvösségét illetően, most arra törekszik, hogy élete területeit egyre teljesebben az Úr ellenőrzése alá állítsa.

Ha betegség, kísértések, tragédiák és fájdalmas veszteségek érik, új, bensőséges módon ismeri meg Istent és hite megerősödik. Igazolja ennek az ígéretnek az igazságát:

„Ismerjük hát el és törekedjünk megismerni az Urat" (Oz 6,3). Minél megbízhatóbbnak találja Istent, annál inkább megajándékozza Őt nagy dolgokban is bizalmával.

Mivel a hit hallásból ered, a hallás pedig Isten Igéje által, minden tanítványnak az legyen a vágya, hogy egyre jobban elmélyüljön Isten Igéjében, hallgassa, olvassa, tanulmányozza és tartsa meg szívében, éjjel-nappal gondolkozzék el felette. Az Ige az ő térképe, iránytűje, vezetője és vigasztalója, világossága és fénye.

A hitéletben mindig van helye a **növekedésnek** és előbbre jutásnak. Ha olvasunk arról, mi mindent ért el maga a hit, akkor felismerjük, hogy olyanok vagyunk, mint a kis gyermekek, akik egy nagy óceán partján játszanak. A hit nagy tetteit a Zsid 11. fejezete állítja szemünk elé. Hatalmas kórusként mondja el a 32-40. vers: *„Mit is mondjak még? Kifogynék az időből, ha Gedeonról, Bárákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról beszélnék, akik a hit erejével országokat győztek le, igazságot gyakoroltak, ígéreteket nyertek el, oroszlánok száját tömték be, lángoló tüzet oltottak ki, megmenekültek a kard élétől, gyengeségből erőre kaptak, hősök voltak a háborúban és megfutamították az ellenség táborát. Asszonyok föltámasztás útján visszanyerték halottaikat. Némelyek kínpadra kerültek, de nem fogadták el a szabadságot, hogy jobb föltámadáshoz jussanak, mások gúnyt és megostorozást, sőt bilincseket és börtönt tűrtek el, megkövezést, kettéfűrészelést és sanyargatást szenvedtek, kardélen hullottak el, juhbőrben és kecskebőrben bujdostak, nélkülözve, üldöztetve, zaklatva. A világ nem volt méltó rájuk. Ezért sivatagban, hegyek közt, barlangokban és szakadékok közt bolyongtak. Ezek mindnyájan, bár a hit igazolta őket, nem nyerték el az ígéretet, mert Isten nekünk rendelt valami jobbat, hogy nélkülünk ne jussanak a tökéletességre."*

Még egy szót hadd szóljunk a végén. Már említettük, hogy az a tanítvány, aki hitben jár, kétségtelenül „álmodó vagy fanatikus" a világ emberei, sőt a keresztények szemében is. Akkor jó rá emlékeznie, hogy „a hit, amely az embernek lehetővé teszi, hogy 'Istennel járjon', abba a helyzetbe állítja őt, hogy az emberek véleményét értékük szerint helyesen tudja leméri."

Mc. Donald

„Menj békével, hited meggyógyított téged!”

TANÚSÁGTÉTEL

Jó pár éve diagnosztizáltak nálam egy COPD (hörgőszűkület) nevű betegséget, mely betegség nehézlégzéssel jár és tüdőgyógyászati kezelést igényel. Évente egyszer ellenőrző röntgenfelvételt készítettek. Ez év február végén az összehasonlító felvételen a baloldali tüdőben eltérés mutatkozott. Mivel a sima röntgenfelvétel és az azt követő átvilágítás sem hozott biztos eredményt, CT, azaz rétegfelvétel vizsgálatra utaltak be, ami március 3-án meg is történt.

Ez a rétegfelvétel egy 33x15 mm-es tumort mutatott ki. Ezután felvették a kapcsolatot az Országos Korányi TBC kórházzal, ahová be kellett feküdnöm vizsgálatra és mintavételre. Újabb röntgenfelvétel erősítette meg a tumor létezését. Az osztályvezető főorvos szerint kb. 80% az esély arra, hogy a daganat rosszindulatú.

Idáig a betegségről, a diagnosztikáról és az orvosi véleményről beszéltem, hogy tiszta képet tárjak fel betegségemről, hogy aki olvassa tanúságtételemet, hozzávetőlegesen tisztán lásson. Szeretném még hozzátenni, ápolóként is dolgoztam az egészségügynél, és tisztában voltam vele, hogy ha a tumor műtéttel eltávolítható, van esély a teljes gyógyulásra, de ha nem, akkor a túlélési idő hat hónaptól jó esetben két év.

Mivel nyugdíjas vagyok, elég teljes az imaéletem, ami azt jelenti, hogy naponta több órát is tudok imádkozni. Ahogy értesültem betegségemről, azonnal Jézus elé vittem, átadtam Neki. Minden nap kértem a gyógyulást Jézustól. Imacsoportunk tagjai is szüntelenül imádkoztak értem. Kedves együttérzésük sokat segített nekem és erőt adott.

Április hónap egyik csütörtökén – csütörtökön van ugyanis imaóránk – találkoztam Borika testvérremmel, aki vezetőm is volt a lélek-szemináriumon. Kértem tőle közbenjáró imát. A kitett Oltáriszentség előtt imádkoztunk.

Mielőtt Borika imádkozni kezdett volna, dicsőíteni kezdtem az Oltáriszentségben jelenlévő Jézust, ezzel egyidejűleg leírhatatlan érzés töltött el. Áradtak belőlem a szavak szinte anélkül, hogy tudtam volna, mit mondok. Már nemcsak a gyógyulásért imádkoztam, hanem mindent átadtam Jézusnak. Nem tudom elismételni imámat, de valahogy így hangzott:

„Áldalak és imádlak Téged áldott Szentostya, Szentostyában lévő édes Jézusom! Átadom Neked betegségemet, tégy vele akaratod szerint. Ha elhívsz ebből a földi világból, legyen meg a Te akaratod. Ha meg akarsz gyógyítani, legyen meg a Te akaratod. Te, Uram, az élet királya vagy, ezért gyógyulásért fordulok Hozzád, Neked semmi sem lehetetlen, minden lehetséges, tégy velem akaratod szerint.”

Ezután Borika imádkozott értem, kérve Jézus gyógyító kegyelmét és Pió atya közbenjárását. Szívemet derű és békesség töltötte el.

Ebben az időben hallottam, hogy a Rezső téri templomba Medjugorjéből jönnek atyák, akik összejövetelt tartanak a Szűzanya üzenetei alapján elmélkedve. Mivel nem tudtam elmenni Medjugorjébe, április 21-én ide szerettem volna elmenni. A probléma az volt, hogy újra be kellett feküdnöm a Korányiba, hogy a mintavételt megcsinálják.

A röntgenfelvétel még mutatta a tumort. Édes Jézust és a Szűzanyát arra kértem segítsenek, hogy eljussak a Rezső téri találkozóra.

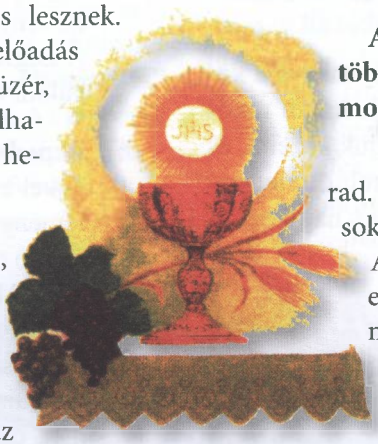
Közölték velem a mintavétel szövődményeit. Nem egyeztem bele a mintavételbe a várható komplikációk miatt. Így a főorvos kiemelt PET CT vizsgálatot javasolt, és ekkor közölte is, hogy a tumor

veszélyes helyen van, egy mintavétel esetleg a tüdő összeeséséhez vezethet.

Április 17-én kijöttem a kórházból, 21-én délután négy órakor a Rezső téri templomban voltam.

Dicsőség az Úrnak, hódolat a Szűzanyának!

Azt reméltem, gyógyító imák is lesznek. Nem voltak! Rózsafüzér volt, majd előadás és Szentmise, utána megint Rózsafüzér, majd Szentségimádás. Fél nyolckor elhatároztam, hogy elindulok haza, rossz helyen lakom, bottal is járok.

Amikor elindultam a kijárat felé, mintha egy belső hang azt mondta volna: ne menj! Önkéntelenül is felvetődött bennem, hogy most mit tegyek? És ekkor elindult felém a körmenet az Oltáriszentséggel. Megint az a különös érzés töltött el, ami sokszor eltölt Szentségimádáskor. És akkor a Szentségi Jézus pontosan előttem állt meg.

Csak annyit tudtam mondani: **„Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam!"**

Torkomat a sírás fojtogatta. Újra békességet és derűt éreztem. Elindultam hazafelé.

Május elején-közepén történt, hogy éppen otthon voltam, amikor egy belső hang azt kérdezte tőlem: „hiszed-e, hogy meggyógyultál?" Abban a pillanatban válaszoltam: Jézusom, Neked semmi sem lehetetlen.

Május 28-án volt a PET CT vizsgálat, amely szerint az eltérés 33x15 mm-ről 8-10 mm-re csökkent, gyulladásos etimológia valószínű. A PET CT szerint a tumor eltűnt. Megfigyelés javasolt.

A tanúságtételem lényege, hogy a többször regisztrált 33x15 mm-es tumor eltűnt.

Lehet, hogy a helye örökre megmarad. A PET-CT rosszindulatú elváltozások, tumorok diagnosztizálására szolgál. A lelet világosan megállapítja, hogy az előzőekben többször regisztrált 33x15 mm-es tumor (daganat) helyén, egy 8-10 mm-es gyulladásos megvastagodás van, amely a későbbiek során vagy felszívódik, vagy megmarad.

Dicsőség az Úrnak!

Én pedig megfogadtam, hirdetni fogom az Úr dicsőségét. Minderről, ahol csak lehet, tanúságot teszek.

Budapest 2013-07-07

Szőnyi László, nyugdíjas

Valaki a tömegből így szólt: „Mester, elhoztam hozzád fiamat, akiben néma lélek lakik. (...) Kértem tanítványaidat, hogy űzzék ki belőle, de nem tudták." „Hitetlen nemzedék, válaszolta [Jézus], meddig maradjak még veletek? Meddig tűrjelek titeket? Hozzátok ide hozzám." Odavitték. Mihelyt meglátta őt a lélek, elkezdte ide-oda rángatni a fiút. (...) Jézus megkérdezte az apát: „Mióta szenved ebben a bajban?" „Gyermekkora óta, válaszolta. (...) Ha van lehetőséged rá, szánj meg minket és segíts rajtunk." Jézus így felelt: **„Ami a lehetőséget illeti, minden módjában áll annak, aki hisz."** Erre a fiú apja (könnyek között) fölkiáltott: **„Hiszek (Uram), segíts hitetlenségemen!"** Amikor Jézus látta, hogy a tömeg egyre nagyobb lesz, ezekkel a szavakkal parancsolt rá a tisztátalan lélekre: „Te süket és néma lélek, parancsolom neked, takarodj ki belőle és soha vissza ne térj belé." Erre hangos kiabálással és heves rángatások közt kiment belőle.

(Márk evangéliuma 9,17-27)

Az erkölcsi válság egyetlen megoldása

A világ erkölcsi válságának csak egy megoldása van. Egyetlenegy. Ez viszont két részből áll.

Ha nem tesszük egyértelműen magunkévá a következő két alapelvet, akkor a rosszindulatú rákos daganatot továbbra is aszpirinnal fogjuk kezelni, és társadalmunk ugyanúgy el fog pusztulni, mint annak idején Róma – édes mindegy, hogy nagy robajjal vagy halk nyüszítéssel.

1. A történelem folyamán még egyetlen társadalom sem maradt fenn erkölcs nélkül. Mindenki tudja, hogy Amerikában (és Európában – szerk. megj.) az erkölcsi élet riasztóan gyors ütemben hanyatlik. De nem mindenki tudja, hogy az erkölcsi elvek – a szubjektív személyes értékektől független objektív erkölcsi törvények – hanyatlása még gyökeresebb és még rombolóbb. Az a nemzet, amely nem él ugyan erkölcsösen, de még *birtokában van* az erkölcsi elveknek, képes visszatérni hozzájuk. Ha eltévedünk, de megvan a térképünk, visszatalálhatunk a jó útra. Ha viszont nem hiszünk az erkölcsi eszmékben, az egyenértékű a térképünk elégetésével. Ilyenkor vajon mennyi az esélyünk a helyes út megtalálására?

A sok ezerből, íme két apró, de tipikus adalék annak bizonyítására, hogy a térképünknek mekkora része lett már a lángok martaléka.

a) Nincs egyetlen olyan **nem-egyházi jogi egyetem** Amerikában, amely tanítaná, sőt akár csak megtűrné a **természetjog** elméletét. Emlékezzünk, hogy megrémültek Clarence Thomas szenátusi inkvizítorai, amikor 1991-ben tárgyalták a kinevezését a Legfelsőbb Bíróságra, és olvasták a bíró írásait a természeti törvények védelmében. Micsoda szörnyűség! A Legfelsőbb Bíróság leendő tagja, aki hisz a valódi Igazságban!

b) A **pedagógusképző** intézményekben néhány évvel ezelőtt országosan lefolytatott közvélemény-kutatások eredményei szerint a jövendő oktatóknak mindössze tizenegy százaléka (11%) mondta, hogy nyugodt lelkiismerettel fogja bemutatni a diákoknak az objektív, abszolút erkölcsöt. Gyermekeink leendő tanárainak nyolcvankilenc százaléka (89%) még csak meg sem fogja tűrni a természeti törvények lehetőségének a megemlítését az iskolákban!

Az **objektív erkölcs**, vagyis a természeti törvény nem a különféle erkölcsi tanok egyike, hanem maga az erkölcs. A „szubjektív erkölcs" önellentmondás; egyáltalán nem erkölcs, csak játék a szavakkal. Ha én (vagy mi) állítjuk fel a szabályokat, akkor én (vagy mi) meg is tudjuk azokat változtatni. Ha saját magamat kötözöm össze, akkor nem is vagyok valójában összekötözve. És az az erkölcs, ami nem kötelez, nem is erkölcs, csak „néhány jó gondolat". Nincs benne törvény; semmi sincs benne, aminek ereje volna, így az „értékek" csak puha, selymes dolgok, mint egy plüssmaci.

C. S. Lewis azt a megállapítást tette az erkölcsi szubjektivizmusról, hogy „az egyenesen az emberi nem kihalásához és a lelkek elkárhozásához vezet" – pedig az angolok ritkán bocsátkoznak túlzásokba. C. S. Lewis az erkölcsi szubjektivizmust „az emberiség eltüntetésének" nevezi. Végzetes szavak! Mint amikor valaki fittyet hány a rák diagnózisára, vagy így szól a halálos hírt közlő orvoshoz: „Köszönöm, hogy megosztotta velem gondolatait, de miért gondolja, hogy ez rám is vonatkozik?"

Vagy mintha a műtőben leoltanánk a villanyt, és fantázia-kórházasdit játszanánk. És pontosan ez az alapállása a modern nyugati civilizáció három, gondolkodást formáló és átformáló intézményének: az **oktatásnak,** a bölcsődétől az egyetemig**; a szóra-**

koztatóiparnak, azaz a nem formális oktatásnak; valamint a **tömegtájékoztatásnak**.

2. A másik alapelv az, hogy az emberek túlnyomó többsége számára mindenütt, mindenkor és minden kultúrában az **erkölcs a valláson alapszik**. Elméletileg lehetséges az okozat, vagyis az erkölcsi törvények ismerete az ok, azaz Isten felismerése nélkül. De a történelem kevés példát tud felmutatni a vallásmentes erkölcsre, talán egyet sem. Mostani próbálkozásunk a tisztán racionális, világi erkölccsel csak a felvilágosodás korának (ami az **„elsötétedés"** orwelli neve) visszamaradt vadhajtása. Az emberek nagy többsége egyetért Dosztojevszkijjel: „Ha nincs Isten, akkor mindent szabad." Senki sem adott még kielégítő feleletet erre az egyszerű kérdésére: „Miért ne?" Ha nincs emberen túli jogalkotó és emberen felüli törvény, akkor *miért ne* követhetnék el olyan gonosz tettet, amit szenvedélyesen, őszintén és „hitelesen" akarok? Csak azért nem, mert megbüntethetnek, mert a „bűnözés nem kifizetődő"? De a bűnözés sokszor bizony ***kifizetődő***: a bűncselekmények több mint felét sosem derítik ki. És ha az egyedüli visszatartó erő a rendőrség és nem a lelkiismeret, akkor mit mondhatunk a rendőrök lelkiismeretéről? Ki fog vigyázni a rendőrökre? És vajon hány rendőrre van szükségünk az erkölcstelenek társadalmában?

a

A szubjektív erkölcsűek államának szükségképpen rendőrállammá kell válnia. A bűnözéstől csak két erő tart igazán vissza: a rendőri és a lelkiismereti. A lelkiismeret hatalmának egyetlen szavatolója az Isten. Világias, szociológiai, „ésszerű" válaszok a „Miért ne?" kérdésre – amilyen az „elvárt magatartás", „a közösség szolgálata", vagy „általánosan elfogadott" – nem fognak elrettenteni az annyira vágyott rossztól. Mert miért kellene nekem az elvárt magatartást követnem, a közösséget szolgálnom, és miért vonatkozna rám az általánosan elfogadott norma?

Ha minden értéket megkérdőjelezhetünk, akkor ezek az erőtlen, bocsánatkérő értékek semmivel sem fognak jobban visszatartani minket, mint a többiek.

Egyre jobban érezzük a szükségét, hogy feltegyük a végzetes kérdést: ***Miért ne?*** Ezt az erkölcstani kérdést párhuzamba állíthatjuk Nietzschének az igazságra vonatkozó másik végzetes kérdésével: *Miért az igazság? Miért nem inkább a hazugság?* Tegyük fel, nem tetszik nekem az igazság! Akkor miért ne hirdessek hazugságokat, sőt higgyek is bennük? A dekonstruktivisták már amúgy is olyasmiket pedzegetnek, hogy az „igazság" nem egyéb, mint képmutató maszk a hatalom arcán.

Erre a kérdésre csak akkor van válasz, ha az igazság abszolút. Isten halála egyben az objektív igazság halála is – állította prófétai éleslátással Nietzsche. Hiszen az igazság „Isten, arc nélkül". „Hogyan létezhet örök igazság, ha nem létezik örök lélek, aki kigondolja?" – teszi fel a kérdést Sartre, Nietzschének ez a sápatag, tanáros másodpéldánya.

Mi történik, ha a társadalom teljesen világiassá válik? Mi történik, ha Isten meghal? Akkor az Ő képmása is meghal. Isten eltörlése maga után vonja az ember eltörlését, és vele pusztul a lelkiismeret is, ez a sajátosan emberi képesség, amely Isten prófétája a lelkünkben. A lelkiismeret hitelessége – mint a prófétáké is – Isten tekintélyén alapszik. Miért kellene a Király hírnökét valamifajta becsben tartanunk, ha már magát Királyt is megöltük?

Amikor egy személy elhagyja a szobát, képe a tükörben ugyancsak eltűnik a szobából. Abban a töredék másodpercben élünk éppen, amikor Isten eltűnése után az Ő képe is eltűnőben van a mi emberi tükrünkből. Ez a képmás saját lelkünk, lelkiismeretünk élete.

Pontosan ez az, amiről a jelenlegi „kultúrharc" szól. Nem pusztán bizonyos emberi jogok megszerzéséről, hanem lelkünk megmentéséről van szó. Sőt nagyon valószínű, hogy az emberi nem biológiai fennmaradásáról és civilizációnk megőrzéséről a következő millenniumra, mert a belső, lelki halál külső, látható halálhoz vezet, mint ahogy a gennyesedés megöli a testet.

A két lehetséges végkifejlet az örök élet vagy az örök halál, mert **bűnbánat nélkül nincs üdvösség**, és igazi erkölcsi törvények nélkül nem lehet bűnbánat, és az erkölcsi törvényeket ért támadás a kultúrharc első döntő csapása.

Peter Kreeft

A megbocsátás

„Drága gyermekek! Ma is arra hívlak benneteket, hogy még inkább alázatban és szeretetben éljétek meg üzeneteimet, hogy a Szentlélek betölthessen benneteket kegyelmével és erejével. Csak így lehettek a béke és a megbocsátás tanúságtevői. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra."

Az Istenben bízó keresztény ember akkor tudja kimutatni leginkább a szeretetét, ha zárt ajtókra talál, mint a Szűzanya, Jézus Anyja, Betlehemben. Jézus nem áll bosszút, nem jegyzi meg magának az emberi gyarlóságot és hálátlanságot. Ő a kereszten a két lator között a nép szeme előtt nem átkozódik, hanem imádkozik: „Atyám, bocsásd meg nekik!"

Isten felé kell fordulnunk, és tőle kell tanulnunk a megbocsátást. A Szentírás legszebb példabeszédei és oldalai éppen azok, amelyek Istent jó és irgalmas Atyának írják le. Isten nem hagyja, hogy gyarlóságunk és vétkeink legyőzzék Őt, inkább mindig kimutatja szeretetét, amellyel túlszárnyalja bűneinket és önzésünket.

A Szűzanya azt kéri tőlünk, hogy forduljunk Isten felé, és tapasztaljuk meg az Ő nagyságát a szeretetben és a megbocsátásban. S valóban, ha belemerítkezünk Isten nagyságába, amely leginkább Jézusban és Jézus által nyilvánul meg, láthatjuk, hogy Ő a betlehemi istállóban és a kereszten a leghatalmasabb, amikor mindenkitől kitaszítva mindenkit magához ölel, mindenki iránt megmutatja szeretetét, és mindenkinek örökre megbocsát.

„Isten azzal bizonyítja irántunk való szeretetét, hogy abban az időben, amikor még bűnösök voltunk, Krisztus meghalt értünk." (Róm 5,8)

Istent lehetetlen túlszárnyalni megbocsátásban és szeretetben! Ezért nekünk nem embereket állít példaképül, hanem Önmagát.

Az **irgalmas szamaritánusban** nagyon is felismerjük Őt és az Ő szeretetét. Ő időt szakít a mindenkinek ismeretlen és mindenki által magára hagyott, sérült emberre és szeretetében részesíti őt. Mintha csakis neki lett volna a felebarátja, akit nem kerülhetett ki. A halálos sebekben fekvő, teljesen kifosztott, kisemmizett és magára hagyott embert a szamaritánus felkarolja, kiegyenlíti fizetnivalóit és a teljes gyógyuláshoz segíti. Nem szab feltételeket, nem zsarolja azzal, hogy ha meggyógyul, tartozik neki stb., mert ez a szeretet. A Mester ezzel azt sugallja tanítványainak: „Menj, és te is így cselekedj!"

A **Szűzanya üzenetei** arra szólítanak fel minket, hogy alázatban éljük a szeretetet és tegyük a szeretetből fakadó cselekedeteket, hogy szétáradjon bennünk Isten Lelke és ereje, s hogy isteni cselekedeteket hajtsunk végre. Az egyik legnagyobb cselekedet: megbocsátani az ellenségünknek, és azoknak, akik megaláztak minket. Ezt teszi Isten, és ezt cselekszik Isten fiai is.

A megbocsátás az Isten képére alkotott **új ember** létének kezdete. A mindennapi embernek szüksége van arra, hogy keresse az igazát, bíráskodást igényel, büntetést vár stb. Krisztusnak és a kereszténynek más mércéjük van az igazságra: a kereszt. Megbocsátani az ellenségnek, s imádkozni mindenkiért, de különösen az ellenségért, a legtehetetlenebbekért és a védtelenekért.

„Akkor Péter odament hozzá és azt mondta neki: »Uram! Hányszor vétkezhet ellenem a testvérem, hányszor kell megbocsátanom neki? Talán hétszer?« Jézus azt felelte neki: »Nem azt mondom, hogy hétszer, hanem, hogy hetvenszer hétszer.«" (Mt 18,21-22)

A két kegyelem, amelynek tanúi vagyunk, a megbocsátás és a béke, szorosan összefügg egymással, lényegében elválaszthatatlanok. Az alázatos, a Jézusban gyökerező hitű keresztény hisz abban, ami felfoghatatlan, ami csak a cselekedetekben él, s ami ezeken kívül nem található meg. A bűn és a gonosz titka, amelybe az ember belesodródott, nem érthető meg, de következményeik azt bizonyítják, hogy hatalmuk nagy. Ezért Jézus nem megy el a bűn és a bűnös mellett közömbösen, hanem megáll, és megbocsát a bűnösnek.

Szakít rá időt, hogy a templomban a közerkölcs ellen vétő bűnös nőt megvédje a megkövezéstől és a szomorú haláltól. A kútnál a szamariai asszonyt feloldja a házasságtörés bűne alól és városában apostolkodását is igénybe veszi.

Simon házában megbocsát annak az asszonynak, aki a lábát könnyeivel áztatja és törlőkendő helyett a saját hajával törli meg, viszont rámutat Simon kétszínűségére, és elítéli azt. Jézus személyének és megbocsátásának ez a nagysága, cselekedetei és tanítása számunkra a szeretet törvényévé, keresztény utunkká válnak. A bűn, amellyel megsebezzük a Szeretetet, megalázzuk Istenünket és önmagunkat, mindig önzésünk, gőgünk, gyarlóságunk jele.

„Amikor az ember megszakítja a kapcsolatát Istennel, halálos bűnében semmivé válik" – mondotta Szent Ágoston.

Ezért ajándékozza nekünk, gyengéknek Krisztus szeretetből a csodálatos krisztusi jelet, valamint a szeretet és a megbocsátás szentségét. Isten neve és lényege – Szeretet. Ez a szeretet megbocsát minden bűnt azoknak, akik azt megbánják.

A megbocsátás és a megbékélés ajándéka, vagyis a Szentgyónás szentsége kifejezi Isten magasztos és hatalmas irgalmát és szeretetét a bűnösök iránt.

Sok zarándokkal találkozom. Sokakat közülük sohasem felejtek el. Jó részük megtérő. Van köztük egy németországi zsidó, aki mint hadiárva, hit és erkölcsi nevelés nélkül nőtt fel. Ő Medjugorjében, a Podbrdon érdeklődve figyelte a különböző nyelvű és nemzetiségű hívők tömegét, ahogy imádkoznak, gyónnak, és nézte, milyen boldogok, és hogy boldogságuk a hitből fakad. Két hét elmúltával úgy döntött, hogy **áttér a katolikus hitre**.

Egy évi németországi előkészület után a lelki atyja elkísérte Tihaljinába, a keresztelőre. Ez a megtérés és a keresztelés engem mélyen meghatott, de az egész egyházközségünket is megrázta. Ez a felnőtt ember úgy sírt, hogy nem tudta abbahagyni. A keresztvíz és a könnyei végigcsorogtak az arcán, le az állára. A megtérésnek egész közösségünk örvendett.

Katekézis idején magamhoz hívtam és megkérdeztem tőle:

– „Helmut, miért keresztelkedtél meg és lettél katolikus?"

– „**Hogy megváljak bűneimtől**. Hogy egyesüljek Jézussal az Oltáriszentségben. A Katolikus Egyháznak papjai vannak és szentségei. Ez az Egyház kell nekem."

Ugyanezt a kérdést tettem fel ugyanazon a napon az Egyesült Államokból való mormon újságírónak:

– „Wen, miért lettél katolikus?"

– „Hogy megszabaduljak bűneimtől. Hogy bűnbocsánatot nyerjek és békét leljek. A Katolikus Egyházban rátaláltam az imára és a Szűzanyára. Boldog vagyok, és hálás vagyok Istennek."

Így megy ez minden nap, az emberek megtérésében a szeretetnek mindig új jelét láthatjuk. Istenre rátalálni – kegyelem, és a megtérés Isten különös ajándéka, amelyért imádkozni kell. Jézus arra tanít minket, hogy legyünk nagylelkűek a megtérőkkel. Nem lehetünk önzők velük, mint a tékozló fiúról szóló példabeszédben az idősebb fivér.

Dr. Lars Eskeland, aki a protestáns hitből tért meg, a következőket jegyezte fel: „Otthagytam a protestáns vallást és katolikus lettem, mert gyónni akartam. Meg akartam tisztulni bűneimtől. Ezzel megoldottam életem legnagyobb problémáját."

Az ismert író **Chesterton,** aki szintén megtért, a következőket írja: „Azt kérdezték tőlem, miért lettem katolikus, így válaszoltam nekik: Katolikus lettem, hogy megszabaduljak bűneimtől. Hogy bűnbocsánatot nyerjek minden gyarlóságomért. A megbánt és a gyónás szentségében meggyónt bűn mindörökre eltűnik erről a világról. A bűnös új életet kezd."

A bűnbocsánat Isten nagy szívében született meg a saját képére megteremtett, legdrágább teremtmény – az ember megsegítésére, aki elszakadt Tőle, vagy ellene fordult.

Az ellenség félrevezette, elcsábította az embert, aki megfeledkezett a legnagyobb Szeretetről, s aki az ellenségnek hitt, nem pedig a Szeretetnek. A földön elkövetett bűn halált hozott, Jézus szeretete pedig kiengesztelődést és életet (vö. Róm 5,12).

Jézus keresztje a bűn erejét fejezi ki, de ugyanakkor a mindenható szeretet és megbocsátás kifejezője is.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy mindaz, aki őbenne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen." (Jn 3,16)

Ez a szeretet számunkra törvény és parancsolat lett, hogy úgy cselekedjünk, ahogyan Jézus cselekedett, hogy az Ő örökébe lépjünk.

Az első keresztények megdöbbentették a pogányokat a vértanúk kivégzésének helyén az üldözőkért mondott imájukkal. Nem véletlenül illették őket Antiochiában a Cristianoi (krisztusiak – keresztények) névvel. A keresztények mind ugyanúgy viselkedtek felebarátaikkal és üldözőikkel, mint Jézus Krisztus.

Az ember akkor a legnagyobb, és akkor hasonlít leginkább Istenhez cselekedeteiben, ha megbocsát üldözőinek és ellenségeinek, és imádkozik értük. Szent István diakónus, az Egyház első vértanúja imádkozott mialatt megkövezték, megbocsátott bántalmazóinak, mialatt a vére hullott, kinyilvánította szeretetét, amíg szidalmazták és káromolták őt. Ez az az erény, amely ismeretlen volt a pogányok előtt, sőt gyengeségnek tulajdonították. A zsidóknak sem volt erényük a megbocsátás. Abban hittek, hogy az ellenséget le kell győzni, meg kell verni, le kell törni, meg kell alázni, el kell fogni, börtönbe kell vetni, meg kell büntetni.

Az első vértanútól, szent Istvántól a Siroki Brijeg-i vértanúkig vezet a kegyelemnek az az aranyfonala, amely egy dologban összeköti őket: ők Isten szeretetének és megbocsátásának tanúi. A vértanúk kivégzésének helyén mindannyian imádkoztak ellenségeikért, egyesek még meg is áldották őket. Ebben rejlik az Úr keresztjének és halálának nagysága és ereje! Életünket adni másokért – tenni azért, hogy senki el ne vesszen.

A világ és a világ békéje nem az emberi igazságszolgáltatáson és a büntetésen nyugszik, hanem a szereteten és a megbékélésen.

J. Zovko OFM atya elmélkedése

Meghívás a mennyországba

II/2. rész

Egyszer az előadásom után odajött egy egyetemista lány és megkérdezte tőlem, miért nem prédikálnak többet a papok az örökkévalóságról? Miért foglalkoznak csak ezzel a földi élettel? Hiszen életbevágó dolog az, hogy milyen lesz az örök sorsunk!

A tíz mináról szóló példabeszédben a gazdag ember mind a tíz szolgájának ad egy-egy minát (Lk 19,11-27), hogy kereskedjenek vele. Az első szolga tíz minával növeli az összeget... amikor Jézus ítélkezik, azt mondja: *„jól van, mivel hű voltál a kevésben... tíz város kormányzását bízom rád..."*

Ebből arra következtethetünk, hogy halálunk után Jézus bizonyos értelemben átadja nekünk a kormányzás feladatát. A mennyben együtt uralkodunk majd Jézussal. Részt kapunk az Ő uralkodásából az örökkévalóságban.

6. A mennyország az a hely, ahol Jézus lakik

János evangéliumának vége felé (17,24) Jézus így imádkozik: *„Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, ott legyenek velem, ahol én vagyok."* Ez az ima a mennyországban teljesül be. Vele legyünk örökké.

Itt a földön sok kérdés foglalkoztat bennünket. De nagyon sok esetben nem kapunk választ. Ott Jézusban minden kérdésünk válaszra lel.

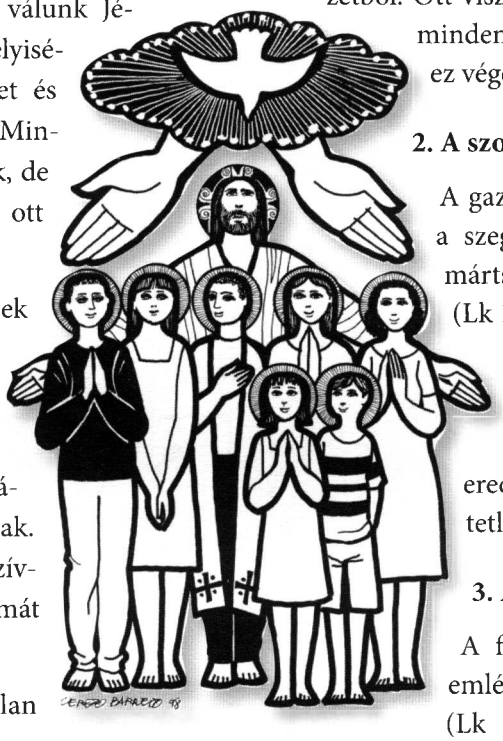
Jézus mondta: *„Azon a napon majd nem kérdeztek tőlem semmit"* (Jn 16,23). Ott nem lesz éjszaka (Jel 22,5).

Nem lesz többé szükségünk alvásra sem. Az örökkévalóságot *„Isten dicsősége világosítja meg"* (Jel 21,33).

7. A menny az a hely, ahol hasonlók leszünk Jézushoz (1Jn 3,2)

Isten az embert saját képére teremtette. Ezt a hasonlóságot elveszítettük a bűnbeeséskor. Pál apostol azt írja, hogy Jézus Isten dicsőségének a kisugárzása (Zsid 1,3).

A mennyben mi is Isten dicsőségének kisugárzásai leszünk, mert hasonlóvá válunk Jézushoz. Megtartjuk saját személyiségünket, de rendkívüli szépséget és tökéletességet kapunk Jézustól. Minden kérdésünkre választ kapunk, de végtelenül sok dolog lesz, amit ott megismerhetünk.

A menny a legszebb érzések helye.

Amikor a tékozló fiú hazatért apjához, ő **ünnepi lakomát** rendezett (Lk 15,24) a számára. Ez előképe a mennyországnak. Mi is hazatérünk bűnbánó szívvel atyánkhoz és Ő ünnepi lakomát rendez a számunkra.

A menny a kimondhatatlan és véget nem érő öröm helye lesz. Mindent, ami jól esik a lelkünknek, bőségesen megkapjuk a mennyben: szeretetet, jóságot, békét, kedvességet, örömöt.

Mi a helyzet a pokollal?

Jézus világosan beszélt a pokolról, mint létező helyről. Nem az volt a szándéka, hogy megijesszen bennünket, hanem hogy **figyelmeztessen**, ne tegyünk olyat, ami miatt oda kerülhetünk.

Drámai szavakkal mondja ki az ítéletet azokra, akik megtagadták a szeretetet egész életükben: *„Menjetek... az örök tűzre, amely az ördögnek és angyalainak készült"* (Mt 25,41).

1. Gyűlölet helye!

Ha a menny a szeretet és öröm helye, akkor a pokol ennek az ellenkezője: a gyűlölet, a békétlenség, a félelem és a szenvedés helye.

A legnagyobb szenvedést a reménytelenség adja. Mert földi életünkben mindig jöhet egy váratlan segítség, hogy kiszabadulunk egy reménytelen helyzetből. Ott viszont soha! Ott mindenki gyűlöl mindenkit, és nem lesz remény, hogy ez véget érjen.

2. A szomjúság és szenvedés helye

A gazdag Lázár így kiáltott: küldd el a szegény Lázárt, hogy ujja hegyét mártsa vízbe és hűsítse nyelvemet (Lk 16,24).

A szomjúság azt is jelenti, hogy minden vágy **kielégítetlen** marad. Ez olyan ürességet eredményez, amely még elviselhetetlenebbé teszi a szenvedést.

3. A pokol az emlékezés helye

A földi életünkre a halál után is emlékezni fogunk. A gazdag Lázár (Lk 16) emlékezik testvéreire, akik ugyanolyan bűnös életet éltek, mint ő. Szeretné őket figyelmeztetni, de onnan nem lehet visszatérni.

Az emlékezés azokra a bűnökre is vonatkozik, amelyek oda juttatták az embert. Újra és újra maga elé idézi az eseményeket és vádolja magát szinte gyűlölettel, hogy miért követte el azt a rosszat, ami ide juttatta.

4. A pokol a sötétség helye

A földi életben sok mindennek tudunk örülni, amit a szemünkkel látunk. Minden évben milliók utaznak olyan helyekre, ahol szép természeti látványban van részük.

Jézus több alkalommal is úgy beszél a pokolról, mint a sötétség helyéről. „A haszontalan szolgát vessétek ki a külső sötétségre!" (Mt 25,30) – Jézust az emberek iránti nagy szeretete késztette arra, hogy óvja őket az örök szenvedéstől.

Werner Gitt

Az egyház az eucharisztiából él

Ez az igazság nemcsak a hit mindennapos tapasztalata, hanem összefoglalóan tartalmazza az Egyház misztériumának lényegét. Az Egyház örömmel tapasztalja az ígéret sokféle és állandó megvalósulását: *„Íme, én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig"* (Mt 28,2); de az Eucharisztiában – azáltal, hogy a kenyér és a bor az Úr testévé és vérévé változik – páratlan intenzitással örvendhet e jelenlétnek. Pünkösdtől kezdve, amikor az Egyház, az Újszövetség népe elindult zarándokútján a mennyei haza felé, az Isteni Szentség folyamatosan elrendezi és bizakodó reménnyel tölti el napjait. (...)

Az Eucharisztia erősíti hitünket:

54. A hit misztériuma! Ha az Eucharisztia a hit misztériuma, mely annyira felülmúlja értelmünket, hogy a legtisztább ráhagyatkozásra kötelez Isten szava iránt, Máriánál jobban senki sem segíthet és nem lehet jobb vezetőnk e magatartásban. Amikor megismételjük, amit Krisztus tett az Utolsó Vacsorán, teljesítve az ő *„ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!"* parancsát, engedelmeskedünk Máriának is, aki arra biztat, hogy fenntartások nélkül engedelmeskedjünk az ő Fiának: *„Tegyétek meg, amit mond nektek"* (Jn 2,5). A kánai menyegzőn tanúsított anyai gondoskodásával mintha azt mondaná nekünk Mária: „Ne féljetek, bízzatok Fiam szavában. Ő, aki képes volt borrá változtatni a vizet, ugyanúgy képes a kenyeret testévé, a bort vérévé változtatni, Húsvétjának eleven emlékezetét hagyva e misztériumban híveire, hogy így legyen *„az élet kenyere"*.

(Részlet II. János Pál pápa Eucharisztiáról írt enciklikájából.)

TARTALOMJEGYZÉK

Katona István: Az Atya megtanít a helyes életre 3
Seres Béla: Párbeszéd a Szentlélekkel (IV/2.): A Szentlélek 7 ajándékkal szállt Szűz Máriára 4
A Szűzanya üzenete 7
Mc. Donald: Az élő hit 8
Szőnyi László: „Menj békével, hited meggyógyított téged!" (Tanúságtétel) 10
Peter Kreeft: Az erkölcsi válság egyetlen megoldása 12
J. Zovko: A megbocsátás 14
Werner Gitt: Meghívás a mennyországba (II/2) .. 16

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

Szerkesztői üzenetek

- **Szentlélek szeminárium indul a 18-45 éves korosztály számára** október 7-én (hétfőn) este 6 órakor az Emmausz Házban. Október 2-án (szerdán) este 6 órakor **Gyógyító szeminárium** kezdődik ugyanitt. Cím: 1146 Budapest, Thököly út 120. Jelentkezni lehet az Iroda telefonszámán (H-Cs: 10-16-ig): 06-1-222-5306, vagy személyesen.
- Újra kapható **Dr Gloria Polo Ortiz: „Akit villámcsapás ért"** című könyve.
- A **Magyar Katolikus Karizmatikus Megújulás XXII. Országos Találkozója** – címe: „Telve Szentlélekkel és hittel" – 2013. szeptember 28-án (szombaton) lesz az újpesti Jégpalotában (1046 Budapest, Homoktövis u. 1.). Jegyár 2.700.-Ft (a helyszínen), az Emmausz Irodában a készlet erejéig 2.000.-Ft. A belépés 16 éves korig ingyenes, illetve a záró szentmisére jegy nélkül is be lehet menni.

MARANA THA ✠ **A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja**

Megjelenik kéthavonta

Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István

Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa

ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992

Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes

Készült: MondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.

Ügyvezető igazgató: Nagy László

Szerkesztőségünk címe:

1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306

E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu, katona.istvan40@gmail.com

Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771

Honlapjaink: MARANA THA – www.maranatha.hu

EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu

Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

„Az ember akkor a legnagyobb,
és akkor hasonlít leginkább Istenhez,
ha megbocsát üldözőinek
és ellenségeinek, és imádkozik értük.
Szent István diakónus, az Egyház első
vértanúja imádkozott, mialatt megkövezték,
megbocsátott bántalmazóinak."
(J. Zovko OFM atya)

Foto: DE - Pafosz, Ciprus
Szent Pál oszlopa
Ap. Csel. 13,6-11.

„Első alapelv:
A történelem folyamán még
egyetlen társadalom
sem maradt fenn
erkölcs nélkül.
A másik alapelv az,
hogy az emberek
túlnyomó többsége
számára, mindenkor
és minden kultúrában
az erkölcs a valláson
alapszik."
(P. Kreeft)

Ára: 200.-Ft

Fotó: Dárdai Blanka, Ciprus